

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Se, det er klart, at jeg kender det fra pressen, og at jeg kender det fra samtaler. Det kan da godt være, at Landsforeningen mener, det er omsonst at sende det til ministeren. Det kan også godt være, at de har sendt noget andet til ministeren. Så vil jeg egentlig bede om, at vi omgående får det over i Kirkeudvalget. For det er da interessant i den her debat, hvis der ligger et forlag fra Landsforeningen, som ikke ligner det, vi har fået et ret detaljeret kendskab til. Jeg mener da også, vi har fået det fremsendt i udvalget, men jeg kan nu ikke huske, om det er ad den vej, jeg har fået det, eller om jeg har fået det personligt. Det kan jeg ikke huske.

Men jeg vil i og for sig ikke være overrasket, hvis man selv i Landsforeningen sagde: Vi orker ikke at sende det ind til kirkeministeren. Det er dog næsten som at sende det direkte til lodret arkivering, for der er det ikke tilladt at lave andet end det, man selv går ind for.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

På et tidligere tidspunkt af debatten her blev tonen i Folketinget drøftet. Og jeg synes, det er utrolig groft, at man skal sidde og høre på, at oven i købet et præsidiemedlem står her og insinuerer, at det, der bliver sendt til en minister, ikke bliver læst.

Jeg synes, det er *så* fantastisk groft.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan selvfølgelig ikke tage fru Pernille Rosenkrantz-Theils beslutningsforslag alvorligt.

Jeg vil ikke gå ind på, det er der andre, der har gjort, at man tror, at man kan ændre Danmarks Riges Grundlov ved at skrive på en seddel, at kirke og stat skal adskilles, og så fremlægge det som beslutningsforslag i Folketinget.

Men også i detaljen er det jo tyndt, som fru Birthe Rønn Hornbech har forklaret, når det f.eks. hedder, at konfirmandforberedelsen bør foregå i børnenes fritid og ikke i skoletiden. Jamen det er jo lige præcis det, der sker i dag. Børnene kan med deres forældres samtykke blive liggende under dynen, mens kammeraterne går til præst. Og hvis de i stedet for om morgenen vil halvanden time i muslimsk koranskole eller

ud i skoven og blote til Odin og Thor, så kan de også gøre det.

Noget andet er, at den lokale skole i overensstemmelse med forældrenes ønske vælger, at skemaet lægges, sådan at der er et par fritimer til præstegang på en bestemt ugedag. Jeg kan kun tolke Enhedslistens uklare bemærkninger sådan, at den slags skal forældrene, den lokale skole og i det hele taget lokalområdet ikke have frihed til.

Skal man prøve at tage det en lille smule alvorligt, så er det jo et udtryk for den tanke, at man så at sige kan rense landets historie og uddestillere kristendommen af det øvrige. Et sådant skrivebordsprojekt er typisk udtryk for marxistisk tankegang: Væk med den eksisterende virkelighed, vi begynder forfra med at opfinde tilværelsen.

Men en sådan destilleret historie eller en rensset virkelig historie findes jo ikke. Og hvis man endelig kunne frembringe den, så ville det, som Niels Højlund meget præcist sagde det forleden dag i DR2, ikke efterlade et religionstomt rum, men det ville efterlade en ny religiøsitet. Det ville, som Niels Højlund udtrykte det, betyde, at man hver dag rejste sig fra sengen og aflagde bekendelse til menneskerettighederne.

Kl. 16.45

Jeg tror ikke, fru Birthe Rønn Hornbech havde held til det, og jeg tror heller ikke, det vil lykkes mig at forklare fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at forudsætningen for, at der overhovedet kan skelnes mellem religion og politik, jo er den evangelisk-lutherske kristendom, som er den officielle tro her i landet. Man kan sige det på den måde, at trosfriheden i Danmark er en sikring af trosfriheden.

Helt anderledes er det så med Socialdemokraternes beslutningsforslag. Mens Enhedslisten springer til den vilde konklusion uden at skele til præmisser og argumenter, er det, som om det socialdemokratiske forslag aldrig nogen sinde kommer i gang og derfor heller aldrig kommer nogen vegne.

Med mange, mange ord får vi at vide, at der er megen debat om folkekirken, og at der skal være endnu mere debat, og at vi derfor skal have et »førkommissionsudvalg«, som skal gennemdrøfte forholdet mellem kirke og stat. Ja, undskyld, men hvad nu hvis Socialdemokratiet begyndte med at gennemdrøfte emnet med sig selv? Så ville vi måske blive oplyst om, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet vil.